

нѣщо особено, нѣкои велики идеи. Тѣ не подозиратъ даже, че такива идеи сѫ много тежки, по-тежки отъ златото, и не могатъ лесно да се носятъ. Запримѣръ, нѣкои искатъ да разрешатъ въпроситѣ, какво е Богъ, откѫде е дошълъ, какво представлятъ вѣчността, времето и пространството, но не знаятъ, че не могатъ да си отговорятъ на тия въпроси. Това сѫ отвлѣчени въпроси, тѣй щото, каквito обяснения да имъ се даватъ, пакъ ще останатъ неразбрани. Какво нѣщо е времето? Времето е дѣлъгъ конецъ, започнатъ отъ една красива жена още преди милиони години. Който иска да разбере този въпросъ още по-добре, той трѣба да се върне милиони години назадъ, да намѣри началото на времето, когато красивата жена е прела съ хурката си. Кога ще дойде краятъ на времето, не знаятъ. Зная нѣщо само за началото на времето. Красивата жена искала да изпреде конецъ за дреха, затова започнала първия конецъ, съ който турила начало на времето. Кога ще свѣрши преждата за своята дреха и кога ще я изтѣче, не знаятъ. Ученитѣ могатъ да говорятъ за времето, каквото искатъ — тѣхна работа е това. Тѣхъказватъ, че времето е величина безъ начало и безъ край. Споредъ мене, конецътъ има начало, има и край — това е времето. Този конецъ, обаче, може да стане дѣлъгъ, колкото искате — това представя вѣчността. Въ сѫщностъ, времето и вѣчността сѫ процеси, които се извѣршватъ въ мисъльта, но сѫществуватъ и въ самата природа. Какво е мислилъ Богъ, като е създавалъ вселената, не знаемъ. Обаче, какви ще бѫдатъ крайнитѣ резултати отъ създаването на вселената, това е важно за нась. Впрочемъ, и това не е толкова важно. За мене е важенъ моментътъ, когато се пробужда съзнанието на човѣка за Господа. Тогава човѣкъ трѣба да се обѣрне къмъ Господа съ думитѣ: Господи, ето, милиони години вече, какъ създаде разумно, безпогрѣшно цѣлата вселена, съставена отъ малки и голѣми свѣтове. Най-после Ти създаде и моя малъкъ свѣтъ. Всички съзнателни сѫщества Те славятъ и Ти благодарятъ. Научи ме, какъ да устроя моя свѣтъ, какъ да живѣя правилно и да Те славословя. Щомъ Богъ ми отговори на молитвата, азъ ще започна да изучавамъ небето и земята, да ги търся въ себе си. И тогава, колкото разбера външния свѣтъ, толкова ще разбера и моя вѫтрешенъ свѣтъ. Действително, доколкото разбираме Бога, дотолкова ще разбираме и себе си. Каквото Богъ ви каже, приемете го напълно, безъ никакво съм-